

ડૉ. ડી. પી. ચિખલીયા

મૃત્યુ કરતા મૃત્યુનો ભય વધારે ડરામણો હોય છે.

મૃત્યુ એક દયાહીન(Equaliser) છે. મૃત્યુ ભયનો પીતા છે. મૃત્યુ તરુણાવસ્થાનો પાયો છે.

જીવનચક્ર એક મૃત્યુની સતર્કતા થી મૃત્યુનો ભય છે, અને છેવટે મૃત્યુ એક નરી વાસ્તવિકતાનો ઘટનાચક્ર છે. આ ત્રણ સત્યો જીવન માટે ઘણું બધું કહી જાય છે. ધર્મ, અનુભવ વગેરે એ જીવનનું રહસ્ય એકજ શબ્દમાં મુક્યું છે : મોક્ષ

મનુષ્ય છતાપણ આ અંતિમ સત્યથી દુર - દુર ભાગે છે. આ એક જીવવા માટે પ્રબળ ઇચ્છા છે કે સંપૂર્ણ જીવવા માટેનો ડર છે ? કદાચ જીવવાનો ડર વધારે સતાવે છે. મૃત્યુનાં ડરથી આપણે જીવનને નકારાત્મક બનાવી દીધું છે.

તંત્રી સ્થાનેથી....

એક ચિંતક કહે છે, મૃત્યુ એ જીવન કરતા વધારે સાશ્વત સત્ય છે. દરેક વ્યક્તિ મૃત્યુ ચોક્કસ પાણે પામે છે, પરંતુ કોઈ જંદગી સરખી રીતે જીવતું નથી, જીવનનું લુપ્ત થવું અને ફરી જીવન એતો સાશ્વત છે. ઋતુઓ પણ આવે છે, અને ઋતુઓ જાય પણ છે. પુષ્પો ખીલે છે અને મુરજાય પણ છે. પક્ષીઓ પણ ગાન કરે છે અને પ્રકૃતિમાં સમાય છે. આપણી પૃથ્વી માટે સર્વનાશ કંઈ અજાણ નથી. જીવન મૃત્યુની આ ઘટમાળ ચાલ્યા જ કરે છે. પરંતુ આશા અમર છે.

ધર્મો પણ મૃત્યુને પુર્ણવીરામ નથી સમજતા, સંપૂર્ણ સત્યતો ઇશ્વરમાં વિલીન થવું એજ છે. આપણો હિન્દુ ધર્મ મોહમાં (Salvation)માં માને છે. બૌદ્ધીષ્ઠો જીવનને સત્ય શોધવાની પરાક્રમ ભણી દોરી જાય છે. પરંતુ જીવનનું દરેક સત્ય “ મૃત્યુ પછી જીવન ” જ્યારે આપણું કાંઈ સ્વજન વિદાયલે ત્યારે ઓગળી જાય છે. આપણું સ્વજન જવાથી આપણને એવું લાગે છે કે, આપણે એક ન ભરપાઈ થઈ શકે તેવો હિસ્સો ગુમાવ્યો છે.

ભલે મૃત્યુ એક દુઃખદ ઘટના છે. પરંતુ જ્યારે કોઈ સામુદાયિક મૃત્યુ માટેનું કારણ બને, તે માનવતા માટે એક કાળી ટીલી સમાન છે.

આવા નવા શસ્ત્રો કોઈ તાનાશાહ,

સરમુખત્યાર, અને આજના જમાનાનાં સૌથી ખતરનાક લોકો આંતકવાદીઓના હાથમાં હોય ત્યારે, આ પછી ગુજરાતના દંગા હોય કે ૯ - ૧૧ નાં બૉમ્બલૅંગ હોય કે સ્વાન્ડાનાં સામુદાયિક હત્યાકાંડો હોય જેમાં આવી અમાનવીય હિંસા એ કાળોકેર વર્તાવ્યો, પરંતુ જેમ પ્રકાશ હંમેશા અંધકાર માંથી નીકળે છે, તેમ સત્યની અનુભુતી આવા કપરા દુઃખ દર્દ માં થતી હોય છે.

આ સંજોગોમાં માનવતા ભર્યા સંબંધો વધારે મજબુતીથીને સારા અને ઉજ્જવળ ભવિષ્ય માટે બહાર આવે છે. મૃત્યું એક નવા જીવનનાં વહન માટે નુ સાધન બને છે. ઇશ્વર જુની વસ્તુનાં સ્થળે નવી ચેતના પ્રગટ કરે છે.

મૃત્યુની સમજણ આપણને વધારે સારી રીતે વધારે સ્પષ્ટ જીવન જીવવાનો સંદેશ આપે છે.

ફ્રાન્સનો ચિત્રકાર લિયોનાર્ડો દ વિન્સી એક સુંદર વાત કરે છે. “ સારી રીતે પસાર કરેલો દિવસ સારી ઉંઘ લાવે છે. અને સારી રીતે જીવેલું જીવન સુંદર મૃત્યુ તરફ દોરી જાય છે. ”

છેલ્લા ૩૧ વર્ષથી આપણાં વિસ્તાર માટે અવિરત સેવા અને તેની સાથે સતત કાર્યરત સર્મપિત સેવાની ભેખધારી ટીમ ત્રિમૂર્તિ હોસ્પિટલ પરીવારના વિશાળ દર્દી દેવો અને તેમના મિત્રો-સ્નેહીઓ દ્વારા તેના સુચનો તથા ભેખો ‘ત્રિમૂર્તિ હેલ્થ પ્લસ’ મેગેજનમાં આવકાર્ય છે. આ માટે સંપર્ક મો.૯૭૨૭૭ ૪૭૧૦૫ તથા ઇ-મેલ : trimurthihospitals@gmail.com દ્વારા મોકલવા વિનંતી.

TRIMURTI HOSPITALS
THE ART OF MEDICAL CARE

ત્રિમૂર્તિ હોસ્પિટલ દ્વારા પ્રકાશિત

ત્રિમૂર્તિ હેલ્થ પ્લસ

ગુજરાતી માસિકપત્ર

વર્ષ : ૧ અંક : ૧૦ મે-૨૦૧૩

મુદ્રક • માલિક • પ્રકાશક

ડૉ. ડી. પી. ચિખલીયા
મો.૯૮૨૫૨ ૩૧૭૩૧

તંત્રી

ડૉ. ડી. પી. ચિખલીયા

સહતંત્રી

ડૉ. રમેશ ભાંખર

ડૉ. પરાગ પટેલ ડૉ. શેલેશ જાદવ
ડૉ. રૂપલ પટેલ ડૉ. નવીન કર્ણ
ડૉ. વિકાસ રાહોડ

સંપાદક મંડળ

અમૃત પોંકીયા ડૉ.નિલેશ ચિખલીયા
ડૉ. અદિતિ દવે ઉમેદ ગામી

પ્રિન્ટર

પાયોનિયર ઓફસેટ-જુનાગઢ
મો.૯૮૯૮૦ ૮૪૬૦૮

‘ત્રિમૂર્તિ હેલ્થ પ્લસ’ માસિક પત્ર દ્વારા

અમારો ઉદ્દેશ લોકોને રોગ તથા તેની સારવાર વિષે જાણકારી આપવાનો તથા સારવાર લેતી વખતે યોગ્ય નિર્ણય લેવા માટે મદદરૂપ થવાનો છે. અને લોકોને હેલ્થ વિષે જાગૃત કરવા માટે ઉપયોગી થવાનો છે.

સરનામું

ત્રિમૂર્તિ હેલ્થ પ્લસ કાર્યાલય

ત્રિમૂર્તિ હોસ્પિટલ

નવા બસ સ્ટેન્ડ પાસે, જુનાગઢ

ફોન : ૦૨૮૫-૨૬૩૧૭૩૧,

મો.૯૮૨૫૨ ૩૧૭૩૧

www.trimurthihospitals.in,

E-mail : trimurthihospitals@gmail.com

હિમેટેમેસિસ (લોહીની ઉલ્ટી)

લોહીની ઉલ્ટી થવી એ કોઈ રોગ નથી, પણ અંદરના રોગનું લક્ષણ છે. વધુ પડતા કેસમાં દર્દી ગંભીર પરિસ્થિતિમાં મુકાય જાય છે.

કારણો :-

૧. અન્નનળીમાં ચાંદુ પડવું.
૨. હોજરીમાં ચાંદુ પડવું.
૩. નાના આંતરડામાં ચાંદુ પડવું.
૪. અન્નનળીમાં લોહીની નસો ફુલાઈ જવી. (એસોફેજાલ વેરીસીસ)
૫. હોજરીમાં લોહીની નસો ફુલાઈ જવી. (ગેસ્ટ્રિક વેરીસીસ)
૬. અન્નનળીમાં સો જો આવવો (એસોફેજાલ વેરીસીસ)
૭. એસીડ કે કોઈ જલદ કેમિકલથી અન્નનળીને ઇજા થવી.
૮. હોજરીમાં એસીડીટી વધી જવી.
૯. અન્નનળી માં નિયેના છેડે ઉલ્ટી પછી ઇજા થવી. (મેલોરી વૈસ ટેર)
૧૦. અન્નનળીના હોજરીના કે નાના આંતરડાના કેન્સરની ગાંઠ

માંથી.

વધારે પડતા કિસ્સામાં દર્દીને દાડ પીવાનું કે તંબાકુ, માવો ખાવાની આદત હોય અને દાડ પીવાથી લીવરમાં સીરોસીસ નામનો રોગ થાય છે. જેથી અન્નનળીમાં લોહીની નસો ફુલી જાય છે. અને લોહીની ઉલ્ટી થાય છે. તંબાકુથી અને માવા તથા ગુટખા ખાવાથી હોજરીમાં અન્નનળીમાં ચાંદા પડી જાય છે, જેમાંથી લોહીની ઉલ્ટી થાય છે.

લક્ષણો :-

- લાલ કે ભુખરા કલરની ઉલ્ટી થવી,
- છાતીમાં કે પેટમાં દુખાવો થવો,
- ગભરામણ થવી, સુઈને ઉભા થાવ ત્યારે ચક્કર આવે,
- પરસેવો વળવો, ઘણીવાર કાળા કલરનું મળ આવે છે.

નિદાન કેવી રીતે થાય :-

સૌથી પહેલા દર્દીને શક્ય તેટલી ઉતાવળે નજીકના દવાખાનામાં સારવાર માટે પહોંચાડવો જોઈએ. દર્દીના લોહીની તપાસ કરવાની અને સોનોગ્રાફી કરવાની હોય છે. આ પ્રાથમિક તપાસ કર્યા પછી દર્દીની એન્ડોસ્કોપી કરવાનું રહે છે. જેમાં દુરબીનથી લોહીની ઉલ્ટી થવાનું કારણ જાણી શકાય છે.

સારવાર :-

જો દર્દીનું વધારે પડતું લોહી વહી ગયું હોય તો દર્દીનું બીપી ઓછું થઈ જાય ત્યારે દર્દીને લોહી ચડાવવું પડે, દર્દીને ઘણી વાર આઈ.સી.યુ. માં સારવાર આપવી પડે છે. પછી દર્દીનું એન્ડોસ્કોપી કરવાનું રહે છે. એ કરવાથી લોહી નીકળવાનું કારણ ખબર પડે. જો ઇસોફેજાલ વેરીસીસ હોય તો તેમાં રબ્બરની રીંગ બેસાડી લોહી બંધ કરવું પડે, જેને બેંડીંગ કહેવાય છે. જેનાથી લોહી નીકળતું બંધ થઈ જાય છે. ઘણી વાર લોહી વધારે પ્રમાણમાં આવતું હોય તો બે કે ત્રણ વાર આ પ્રોસેસ કરવી પડે. બેંડીંગ સાથે ઘણી વાર એક સ્પેશ્યલ પ્રકારનું ઇંજેક્શન આપવાનું હોય છે. જેને સ્કેલોરોથેરાપી કહેવાય છે. ગ્રેસ્ટ્રીક વેરીસીસમાં બેંડીંગ કરી ન શકાય. જેમાં સ્પેશ્યલ પ્રકારનો ગ્લુ આવે તેનું ઇંજેક્શન આપવું પડે છે.

જો લોહી અલ્સર (ચાંદા) માંથી આવ્યું હોય તો તેમાં ઇંજેક્શન આપીને લોહી બંધ કરી શકાય છે. ઘણીવાર ઇંજેક્શનથી લોહી બંધ ન થાય તો કલીપીંગ કરવું પડે છે.

આ બધી પ્રોસેસ કરવાથી ૯૦% કિસ્સામાં લોહી નીકળતું બંધ થઈ જાય છે. ઘણીવાર દર્દીની પરિસ્થિતિ પ્રમાણે ઇમરજન્સી ઓપરેશન કરવું પડે. દર્દીને આ તકલીફના થાય તે માટે વ્યસન બંધ કરવું જરૂરી છે. તેમાં પણ લીવરના દર્દીએ દાડનું વ્યસન છોડવું જરૂરી છે.

થોડાક સમય પહેલા એક ૨૨ વર્ષનો છોકરો બેભાન અવસ્થામાં દાખલ કર્યો. તે ઘરે આલ્કોહોલ લઈને સુઈ ગયા પછી ૨૪ કલાકથી જાગ્યો ન હતો, રીપોર્ટ કરતા માલુમ પડ્યું કે તેના શરીરમાંથી સ્પુગર ઘટી ગયું, બધી સારવાર આપી તેમ છતાં ભાનમાં ના આવ્યો. તેની સાથે એક ૪૦ વર્ષની મહિલા હતી. મેલા કપડા, ચહેરા પર કરચલી અને આંખોમાં આંસુ હતાં. તે તેની માં હતી. બે દિવસની સારવારમાં ભાનમાં ના આવ્યો એટલે મગજનું સીટી સ્કેન કરાવ્યું. તો ખ્યાલ આવ્યો કે શુગર અને ઓક્સીજન ઓછું મળવાને કારણે તેના મગજને ઈજા થઈ હતી. રાતે એટલો દાડ પીધો હશે કે તેનાથી તેના શ્વાસની પ્રક્રિયા ધીમી થઈ ગઈ અને મગજને ઓક્સીજન ના મળ્યું. મે તેની માતા અને સગા-વહાલાને વાત કરી, તેની માતા કહે : સાહેબ મારો દીકરો તો ડાહ્યો છે પણ સંગતને કારણે આમ દાડ પીવાનું શીખી ગયો છે. મારો દીકરો કામકાજમાં બધી રીતે તૈયાર છે અને ભોળો છે. મને આશ્ચર્ય થયું કે રોજ દાડ પીને ઘરે આવતો તો પણ સારો. પણ માં છે ને. માં માટે તો ગુંડાગીરી કરતો દીકરો પણ બહુજ સારો હોય છે. ૧૨ દીવસ દાખલ રહ્યો, ૫ દીવસે આંખો ખોલી પણ કંઈ સમજતો ન હતો તેની માતા બધી જ સેવા કરતી. શરીર સાફ કરતી, પડખા ફેરવવા, કસરત કરાવવી, પેશાબ ની કોથળી ખાલી કરવી, નળીથી ખોરાક આપવો આ બધુજ કરતી. હું જોતો રહેતો કે ૨૨ વર્ષ પહેલા જ્યારે જન્મ્યો હશે ત્યારે જેમ દીકરાને સાચવતી તેવીજ રીતે આજે ૨૨ વર્ષના દીકરાની સેવા કરતી હતી. માં માટે તેનું સંતાન ૨૨ દીવસનું નિર્દોષ બાળક હોય કે ૨૨ વર્ષનો કપાતર બધા સરખાજ છે. માં માટે તેના પ્રેમ અને કડ્ડણતા એટલીજ રહે છે. માં માટે તો તેનો બુદ્ધો દીકરો પણ નાનું બાળક જ છે. મે એક ૫૦ વર્ષના દીકરાની તેની ૭૦ વર્ષની માં સેવા કરતી જોઈ છે. તેનો દીકરો વા ની તકલીફને કારણે ચાલી નથી શકતો, તેને ખુબજ શ્વાસ હતો એટલે ICU મા દાખલ કરેલ ત્યારે તેની ૭૦ વર્ષની માં તેના દીકરાને નાના બાળકની જેમ ખવરાવતી, નાના બાળકની જેમ તેની માથે હાથ મુકતી, નાના બાળકની જેમ તેને છાતીએ ચાંપતી.

માનવજાતીના હોઠ પર શોભતું સૌથી સુંદર એક અક્ષરનો શબ્દ “માં” માં કડ્ડણ મુર્તિ છે.

માં પ્રેમનો મહાસાગર છે, માં વાત્સલ્યથી ભરપૂર છે, તેનો પ્રેમ કોઈ આશા વગરનો છે, માં માટે તેના સંતાનથી વિશેષ દુનિયામાં બીજું કંઈ જ નથી હતું. એક વખત મોરારજી બાપુ ગીરના જંગલમાંથી પસાર થતા એક નેસડા પાસે ગાડી ઉભી રાખી એક ઝુપડા પાસે ગયા, ભરવાડે ઝુપડા બહાર ખાટલો નાખી બેસાડ્યા પાણી પાચું અને તેની ઘરવાળી ને બોલાવી : “ કહું છું બાપુ આવ્યાછે તો દરહન કરવા બહાર આવ.” અંદરથી ઘરવાળીનો અવાજ આવ્યો : “ છોકરો ભૂખ્યો થયો છે તેને ઘરવાળીને આવું છું, બાપુતો રાહ જોશે. ” બાપુએ આ સાંભળ્યું અને કહે : સાચી રામાયણ તો આજે જોય હું તો ખાલી રામના ગુણગાન ગાનાર છું સાચા રામને ઓળખનાર આ સ્ત્રી છે. સાચી ગીતા આ છે, આજ વેદો અને ઉપનીસદો છે.

માં તેના લોહીમાંથી આપણને ઉછેરે છે નવ મહિના દુધો સહન કરી આપણો ભાર ઉપાડે છે. આપણે અહીં પૃથ્વી પર આવીએ એ જાણ માં માટે સૌથી વધારે પીડાદાયક હોય છે. છતાં માં તે પીડા ભૂલી જાય છે. સીફ તેના સંતાનને જોઈને જન્મતાની સાથેજ માં તેના લોહીનું દૂધ બનાવીને આપણને પોષણ આપે છે. આ દૂધથી શીવાજી, શહીદ ભગતસિંહ જેવા વીરો બને છે. આ દૂધથી જ અબ્દુલ કલામ જેવા બુદ્ધિશાળી માનવ મળ્યા છે. જ્યાં જન્મતાની સાથે જ આયા બહેનને સોંપી દેવામાં આવે અને પાવડરનું દૂધ પીતા હોય તેના સંતાનો માયકાંગલા થાય છે. રાત-દિવસ જોયા વગર માં એક સેકંડ પણ અલગ નથી કરતી, સંડાશ પેશાબ બધું સાફ કરે છે. આંગળી પકડી ચાલતા શીખવાડે છે, કાંખમાં બેસાડી દુનીયા બતાવે છે, સારા સંસ્કારો આપે છે. સમાજની રીત-રસમ શીખવે છે, માં પોતે પૈસાની કરકસર કરી સારી નિશાળમાં ભણાવે છે. યુવાન થતા આજનો સંતાન સારો જવાબ ના આપે તો પણ માં “ મારો દીકરો મારો બેટો ” કરી ભરપૂર પ્રેમ આપે છે.

લગ્ન થતા જ દીકરો માં ને ભૂલી જાય છે પણ માં દીકરાને ક્યારેય ભૂલતી નથી સાથેના રાખે તો પણ માં હંમેશા દીકરાના વખાણ જ કરતી હોય છે. વૃધ્ધાશ્રમમાં રહેતી કોઈ માં ને તમે પૂછશો કે તમારા સંતાન સાથે કેમ નથી રહેતા ? તો માં ક્યારેય એમ નહિ બોલે કે મારો દીકરો અહીં મૂકી ગયો છે. માં તો એમજ કહેશે કે અહીં અમારી

ઉંમરના બધા હોય એટલે ઘર કરતા અમને અહીં વધારે ફાવે છે. અમે અમારી મરજીથી અહીં રહીએ છીએ. આ માં છે. કોઈ કપૂત દીકરો સાયદ્ માં ને લાકડી વડે મારતો હોય તો પણ માં તો એમ જ બોલે “ બમ્મા બેટા તુ થાકી જઈશ, હાથ છોલાઈ જશે. ” આ માં છે.

માં ના આપણા ઉપર કરોડો ઉપકારો છે. બહુજ ઋણ છે. જે આપણે કરોડો જન્મ લેતા પણ ચૂકવી ના શકીએ.

એક વખત દીકરો તેની માં સાથે ઝઘડ્યો અને કહે : “તું શું ઉપકાર ઉપકાર કરે છે ” હું આ બધાની કીંમત ચૂકવી દઈશ, પૈસા આપી દઈશ આ બધાનો કર હીશાબ, મને મોટો કર્યો, મને ભણાવ્યો. માં બોલી : બેટા ક્યારથી હિસાબ કરું ? દીકરો કહે : હું જનમ્યો ત્યારથી અત્યાર સુધીના બધા ઉપકારના પૈસા વ્યાજ સહીત આપીશ. માં કહે : બેટા મારા લોહીમાંથી તારા ગર્ભને ઉછેર્યો તે લોહીને હું કેટલા રૂપીએ લીટર ગણું ? મારા લોહીનું દૂધ બનાવી તારું પોષણ કર્યું તે દૂધ હું કેટલા રૂપીએ લીટર ગણું ? બેટા તુ જનમ્યો ત્યારે તને છાતીએ વળગાડ્યો અને મને હર્ષના આંસુ આવ્યા બેટા આનો હીશાબ તારું ક્યું કેલ્ક્યુલેટર કરી શકશે ? દીકરાની આંખ ખુલી ગઈ માં ની કોઈજ કીંમત નથી માં અમુલ્ય છે. માં ના આટલા ઉપકાર છતાં માં આપણી પાસે કંઈ માંગતી નથી.

અને છેલ્લે એક માં ને ભૂલી ગયા દીકરાને તેની મીઠી ટકોર.....

મે મારા લોહીમાંથી તને ગર્ભ તરીકે ઉછેર્યો પણ બેટા આજે તુ મને કેમ ભૂલી ગયો મે મારા લોહીનું દૂધ બનાવી પીવડાવ્યું પણ બેટા આજે તુ મને કેમ ભૂલી ગયો મે તને આંગળી પકડી ચાલતા શીખવ્યું મે તને કાંખમાં બેસાડી દુનીયા બતાવી મે તને કોરામાં સુવડાવી હું ભીનામાં સુતી તને હું છાયો આપી હું તડકો વેકતી ખેત મજૂરી કરી મે તને ભણાવ્યું મે તને સમાજમાં ઉચ્ચ સ્થાન અપાવ્યું આ ઉપકાર છે તેમ નથી કહેતી બેટા પણ મે આપેલ સંસ્કાર તું કેમ ભૂલી ગયો તને ઉંઘમાં છીક આવે તોપણ “ બમ્મા ” કહેનારી આ માં ને કેમ ભૂલી ગયો હું તારું મોઢું જોવા તારે દ્વારે આવી પણ તુ તો તારી આ માં ને સાવ ભૂલી ગયો.

જુનાગઢની તબીબ પુત્રીએ કર્ણાટકમા ગુજરાતનુ નામ રોશન કર્યું

જુનાગઢના જાણીતા ફિજિશ્યન ડૉ. રમેશ ભાંખરની તબીબ પુત્રી, ડૉ. રૂચી ભાંખર જેઓ રાજ્યની રાજીવ ગાંધી યુનિવર્સિટી ઓફ હેલ્થ સાયન્સ (આર.જી.યુ.એચ.એસ.) માં ડેન્ટલ સાયન્સમાં અભ્યાસ દરમિયાન પ્રથમથી ફાઇનલ ઇયર બી.ડી.એસ. એકઝામ માં સર્વોત્તમ પ્રદર્શન કરી પ્રથમ ક્રમાંક મેળવતા સૌથી વધુ ચાર ગોલ્ડ મેડલ તાજેતરમાં બેંગલોર ખાતે યોજાયેલ પદવીદાન સમારંભમા કર્ણાટકના માનનીય ગવર્નર શ્રી હંસરાજ ભારદ્વાજના હસ્તે મેડલ એનાયત થયા હતા. આમ જુનાગઢ અને ગુજરાત રાજ્યનુ ગૌરવ વધારી તબીબ જગત અને સમાજ શ્રેષ્ઠીઓ તરફથી અભિનંદન પાત્ર બન્યા છે.

આ દરમિયાન કોલેજના ગ્રેજુએશન ડે પર ડો રૂચીબેનને જવેલ ઓફ ધ બેચ ઘોષીત થઈને સન્માનીત થયેલ છે.

૧. હંસરાજ ભારદ્વાજનાય હસ્તે મેડલ સ્વીકારતા. ૨. ચાર ગોલ્ડ મેડલ વિજેતા ડૉ. રૂચી ભાંખર.
૩. માતા-પિતા સાથે ખુશ ખુશાલ. ૪. મેડલ

To, _____

Book-Post

Postal Reg. No. G-JND/313, Valid Upto Dt.31.122015

RNI Regi.No. : GUJGUJ/2012/46125

ત્રિમૂર્તિ હોસ્પિટલ દ્વારા પ્રકાશિત **ત્રિમૂર્તિ હેલ્થ પ્લસ**

If Undelivered, Please Return to,

Trimurti Hospitals, Near New Bus Station, Junagadh

Ph : (0285) 2631731, M. 98252 31731

www.trimurthihospitals.in, E-mail : trimurthihospitals@gmail.com